

jelse af efterlønsalderen skal ske ved lov. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 29.

Grundlaget for fastsættelsen af efterlønsalderen vil være Danmarks Statistiks opgørelse af den gennemsnitlige resterende levetid for 60-årige i de 2 foregående år, dvs. det gennemsnitlige antal år, som 60-årige har tilbage at leve i, hvis deres dødelighed fremover svarer til det niveau, som er konstateret i den aktuelle periode. Levetiden for 60-årige, jf. stk. 4, defineres som 60 år tillagt den gennemsnitlige resterende levetid for 60-årige.

Opgørelserne offentliggøres af Danmarks Statistik hvert år i februar. Tallene er et gennemsnit for 2 år for at reducere tilfældige udsving fra år til år. Den resterende levetid opgøres af Danmarks Statistik for mænd og kvinder separat. Fastsættelsen af efterlønsalderen baseres på et simpelt gennemsnit af levetiden for mænd og kvinder.

Efterlønsalderen reguleres, hvis den gennemsnitlige levetid for 60-årige i de seneste 2 år på grundlag af Danmarks Statistiks opgørelser overstiger levetiden i 2004-2005 på 81,4 år på grundlag af Danmarks Statistiks 2006-opgørelse.

Efterlønsalderen fastsættes til levetiden for 60-årige i de seneste 2 år tillagt en forudsat stigning i levetiden på 0,6 år og fratrukket en forudsat efterløns- og folkepensionsperiode på 19,5 år. Den beregnede efterlønsalder afrundes til nærmeste halve år, således at et resultat på fx 62,7 år afrundes til 62,5 år, mens et resultat på fx 62,8 år afrundes til 63 år. Følgen vil kunne blive, at efterlønsalderen skal fastholdes, at den skal stige med et halvt år, eller at den skal stige med et helt år, der foreslås at være den højst mulige forhøjelse ved den enkelte regulering.

Den lovfæstede forudsatte stigning i levealderen på 0,6 år fra den seneste opgørelse og 10 år frem svarer til den nuværende langsigtede tendens i udviklingen i levealderen i løbet af en periode på 11,5 år, fx fra 2013-14 til 2025. Den langsigtede tendens er vurderet på basis af udviklingen i levetiden gennem det sidste århundrede.

Den lovfæstede forudsatte efterløns- og folkepensionsperiode på 19,5 år, forstået som forskellen mellem efterlønsalderen og levetiden for 60-årige, svarer til den efterløns- og folkepensionsperiode, der er opgjort for 1995, hvor den kraftige stigning i levetiden satte ind. Fra efterlønnens indførelse i 1979 til 1995 udgjorde efterløns- og folkepensionsperioden i gennemsnit ca. 19,5 år.

Eksempel på anvendelsen af reguleringsbestemmelsen i 2015:

Hvis levetiden stiger i overensstemmelse med den nuværende langsigtede trendmæssige, stigning, vil et simpelt gennemsnit af levetiden for mænd og kvinder i 2013-14 være ca. 81,8 år.

Til brug for reguleringen tillægges den forudsatte stigning i restlevetiden fra 2013-14 og frem til 2025 på 0,6 år, hvilket giver 82,4 år.

Efterlønsalderen beregnes derefter ved at trække 19,5 års efterløns- og folkepensionsperiode fra den beregnede levetid i 2025, hvilket giver et resultat på 62,9, der afrundes til nærmeste halve år, dvs. til 63 år.

Efterlønsalderen skal således efter eksemplet i 2015 fastsættes til 63 år pr. 1. januar 2025 med virkning for personer, der er født efter den 31. december 1962.

Forslaget indebærer, at efterlønsalderen vil kunne stige igen i 2025 og folkepensionsalderen i 2030, hvis levetiden er steget yderligere i forhold til i 2004-2005. Er der ikke sket en stigning i levetiden, fastholdes efterlønsalderen på 62 år og folkepensionsalderen på 67 år.

Falder levealderen fra ét vurderingstidspunkt til det næste, skal der ifølge aftalen om velfærdsreformen tages særskilt stilling til, om efterlønsalderen skal reguleres.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 29, om revision af § 74.

§ 74 a

Bestemmelsen indeholder hovedbetingelserne for at få ret til efterløn.

Til stk. 1

I nr. 1-6 opregnes de enkelte betingelser, der skal være opfyldt, før overgangen til efterløn kan finde sted. Betingelserne i nr. 4-6 svarer med en enkelt konsekvensændring i nr. 4 til de gældende efterlønsregler i § 74 a, stk. 1, nr. 4-6, mens nr. 1, 2 og 3 indeholder ændrede betingelser.

Det foreslås i nr. 1, at medlemmet skal have opnået efterlønsalderen i § 74. Ændringen er en følge af, at efterlønsalderen ændres fra de nuværende 60 år til den foreslåede efterlønsalder i forslaget til § 74.

Det foreslås i nr. 2, at kravet til medlemskab for ret til efterløn hæves fra 25 år inden for de sidste 30 år til mindst 30 år.

Det foreslås endvidere i nr. 3, at kravet om indbetaling af frivillige efterlønsbidrag hæves fra mindst 25 år inden for de sidste 30 år til indbetaling i 30 år, og at indbetalingerne skal påbegyndes senest ved det fyldte 30. år. Der vil kunne holdes pauser i indbetalingen af